

Prædiken til Pinsedag

Joh. 14,15-21

Anden tekstrække

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Jesus sagde: »Elsker I mig, så hold mine bud; og jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid: sandhedens ånd, som verden ikke kan tage imod, fordi den hverken ser eller kender den. I kender den, for den bliver hos jer og skal være i jer. Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer. Endnu en kort tid, og verden ser mig ikke længere, men I ser mig, for jeg lever, og I skal leve. Den dag skal I erkende, at jeg er i min fader, og I er i mig og jeg i jer. Den, der har mine bud og holder dem, han er den, der elsker mig; og den, der elsker mig, skal elskes af min fader; også jeg skal elske ham og give mig til kende for ham.«

Johannesevangeliet 14,15-21

I faderens, sønnens og Helligåndens navn!

I al sin glans nu stråler solen. Den fantastiske pinse-salme, hvor vi opløftes af den skønne melodi og den livsbekræftende tekst om Ånden, der vifter lifligt over støvet og volder og virker. Når vi, i denne tid, ser på naturens genopstandelse fra den mørke muld og den nøgne gren, så er vi heller ikke i tvivl om, at der voldes og virkes stor livskraft. For, hvor end vores blik falder, mødes vi af livskraft og vitalitet. Hvert et træ og hver en bar plet er dækket med et tæppe af alskens farver; - grønt, rødt, hvidt.

Naturen er vågnet af sin vinterdvale og fylder os med al den livskraft, som den viser os. Det er svært, hvis man da lige ser bort fra, hvad der sker ude i den store verden, - at hænge med mundvigen i disse dage. Gud Helligånd, hvor du er stor, mægtig og livskraftig.

Når vi synger disse smukke salmer og hører fortællingen om Pinseunderet, er det svært ikke at tro og mene, at Helligåndens volden og virke er noget, man kan mærke og se, som en følelse, som sætter sig igennem til fornyet livsglæde og kraft.

Det er skønt og bekræftende, når det er sådan i vores liv. Som dagen i dag, hvor solens står højt på himlen og luften emmer af glæde og taknemmelighed over,

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 874, 127. årgang
Maj 2026
ISSN 0901-2214

at I og vi er sammen om at fejre jeres lille menneske, Harald og hans dåb og dermed hans opstandelse til et liv i Kristus. Alt er godt, en stund som denne og en dag som i dag. Og, måske når vi lige at tænke; - *hvor tydeligt det er med den der Helligånd.* Sikke den volder og virker sin livskraft iblandt os.

Alt er godt, en stund som nu og en dag som i dag. Og, de fleste af os vil nok kunne tilføje, at sådan er det ikke altid. For der er dage og tidspunkter i menneskers liv, hvor mørket er større end lyset, hvor kraftsløsheden er mere massiv end kraftfuldheden. Når man er slidt i håbet og al mening synes at udeblive, hvor sygdom har invaderet kroppen og ladet et tætsluttet mørke lægge sig over sindet. Disse dage spørger vi: *-hvor er Guds livskraftige ånd?* Er den kun, når vi - i os - mærker samme livskraft, tillid, tiltro og håb, som vi gør på en skøn og lun majdag i et land, hvor bomber og naturkatastrofer ikke er en del af hverdagen?

Kan vi kun tale om Helligåndens volden og virke, når vi kan mærke og føle livskraft? Det, håber jeg sandelig ikke. Og, det tror jeg heller ikke. For tro er ikke en følelse og det er Helligånden heller ikke. Det ville i sandhed være alt for småt, hvis vi reducerede alt, hvad der havde med tro på Gud og dermed Kristus og Helligånden, til en følelse. For en følelse kan komme og gå. En følelse kan være og den kan forsvinde.

Gud Helligånd er ikke en følelse, som nogle gange er og andre gange ikke er. Gud Helligånd er et vilkår som er i os, lagt i os som en integreret del af vores skabthed, som jo er i Guds billede. I dåben bevidstgøres vi om det vilkår ved Helligånden. Og, fra da har vi mulighed for at forstå *det*, som vi ikke for-

stod fuldt ud før: - - at Guds rige allerede lever og ånder i os. Og, at vi allerede lever og ånder i Guds rige.

Guds rige i verden og i mennesker, Helligåndens volden og virke er ikke en følelse. Det er et vilkår, som allerede er lagt i os. Det er en virkelighed, hvorudfra og hvorpå du kan leve dit liv. Et vilkår om forbundenhed, der ikke kan afbrydes og hvis væsen og virke er tilgivelse og forsoning. Prøv, lige at tænke over det her - -. Tag det ind, sådan rigtigt ind - -.

Herpå hviler du, menneske. Aldrig sluppet, aldrig adskilt. Altid - til enhver tid - forbundet. Lad den bevidsthed vokse i dig. En bevidsthed om en forbundenhed uden frygt, for den kan ikke mistes. En bevidsthed om en forbundenhed, du ikke skal gøre dig fortjent til, for den er dig allerede givet, allerede lagt i dig. En bevidsthed om forbundenhed, en bund, en grund, som er lavet af himmelsk materiale. Et materiale, som ikke skaber forårsfornemmelser.

Helligåndens volden og virke er en bund, en grund, et livsvilkår, der er i de store glæder og i de store sorger. Er, hvor glæden er størst, som en taknemmelighed. Er, hvor lidelsen er størst, som en grund en bund, som du - uden at miste dig selv - netop kan miste dig selv ved uden at miste alt. Når du er magtesløs. Når du er løst fra magten, kan du læne dig ind i den grund og på den bund og slippe al kamp, måske for altid, måske for en stund. Og, fordi det er dig fortalt, kan du kan vide, at selv der, hvor du er ved bjergenes rødder, hvor alt er knoklet og mørkt og vådt, at også der er du forbunden med det himmelske materiale, som er den Helligånd, som vi hører om i dag.

Lev livet på den præmis og det vilkår. Det er det samme vilkår, som Harald er døbt på og opstået til, som er en evig, ubrydelig forbundenhed/pagt mellem Gud og mennesker, mellem himmel og jord. En pagt besluttet af Gud. Voldt og virket af Helligånden. Lad det vilkår volde og virke i dig. Ikke, som en følelse. Men, som en måde at forstå det at være menneske på og hvad vores formål med livet er. Slå øjnene op på den. Gå ud i verden på den. Lev dit liv på den. Dø på den. Og, du holder Guds Bud.

Lev dit liv på den. Ikke, for dig selv, men samme med de andre, din næste i tæt forbundenhed, i et - for Helligåndens kendetegn - fællesskab, der hviler på tilgivelse og forsoning. Slå øjnene op på den. Lad bevidstheden om den volde og virke i dig. Gå så ud i verden med tiltro og fornyet håb. Og, når natten kommer, luk dine øjnene på den og give dig fred.

Lov og tak or evig ære være dig vor Gud,
Fader, Søn og Helligånd,
Du, som var, er og bliver 'en sand treenig Gud,
Højlovet fra første begyndelsen, nu og i al evighed.
Amen

Hanne Bang, hospitals- og sognepræst ved Gentofte Kirke og Gentofte Hospital.
Prædiken til Pinsedag og dåb, d. 24. maj 2026

Salmevalg til DDS
290 I al sin glans nu stråler solen
448 Fyldt af glæde over livets under
292 Kærligheds og sandheds Ånd!
-
291 Du som går du fra den levende Gud
474 Jesus Krist, du gave mig livet
725 Det dufter lysegrønt af græs

Redaktion

Benedicte Rostgaard Spies
Mail: benedictespies@gmail.com
Tlf.: 6126 1494

Søndagslæsning
Tilstræbes at udkomme hver uge på
www.grundtvigskforum.dk/søndagslæsning
- her kan du også
tilmelde dig det
elektroniske nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Vartov - Farvergade 27
1463 København K
hej@grundtvigskforum.dk